

DOSSIER LOVERBOYS ②

IN HET HOOFD VAN DE TIENERPOOIER

Roofdieren worden ze genoemd, omdat ze gericht en geduldig op zoek gaan naar meisjes aan schoolpoorten of op het internet. Ze flirten, verleiden, manipuleren, dreigen en dwingen de meisjes in de prostitutie. Maar wie zijn die loverboys, die al die jongedames met lieve woordjes en bruut geweld zover krijgen dat ze bereid zijn om álles voor hen te doen? 'De meesten van hen zijn losers zonder diploma of inkomen, die vaak nog thuis wonen,' zegt magistraat Ann Lukowiak. 'Een loverboy geniet van zijn totale macht over een meisje, én van het geld, natuurlijk.'

Annemie Bulté / Foto Johan Jacobs

Donderdag 21 augustus 2014 wordt een lange dag in de negentiende kamer van de correctionele rechtbank van Gent. Een bende Hongaarse pooiers staat er terecht voor de uitbuiting van tientallen Hongaarse meisjes achter de vitrines van het Glazen Straatje, aan de Zuid in Gent. Eén van de pooiers is de 27-jarige **Tibor**, een kortgeschoren kickbokser in een veel te spannend T-shirt waarin zijn brede borstkas en tatoeages mooi uitkomen. In de gevangenis heeft hij gesport om in vorm te blijven. Sluiks knipoogt hij naar de jonge vrouwen op de eerste rij van de publieksbanken, die hem kushandjes toewerpen en bemoedigend toelachen. Ze zijn hier om de man te steunen die hen mishandeld heeft, verkracht, zwanger gemaakt en gedwongen om als prostituee twintig klanten per dag af te werken.

'Als buitenstaander sta je daar met grote ogen naar te kijken,' zegt Ann Lukowiak, die als procureur optrad in het proces en zich als referentiemagistrate mensensmokkel en mensenhandel Oost-Vlaanderen verdiepte in het fenomeen van de loverboys.

Ann Lukowiak «Vaak zijn de grootste verdedigers van loverboys hun eigen slachtoffers. Het is aartsmoeilijk om de emotionele band die door de dader is gesmeed, te breken. De meeste slachtoffers dienen nooit een klacht in en weigeren om tegen hun loverboy te getuigen. Vaak gaan ze hen na een arrestatie in de gevangenis opzoeken en blijven ze zo in hun greep. Dat was ook hier het geval. En maar wuiven en kushandjes geven... De rechter werd er op den duur zo zenuwachtig van dat hij zei dat de dames de zaal moesten verlaten als ze er niet mee ophielden.»

Ann Lukowiak specialiseerde zich de afgelopen vier jaar als magistrate in de bestrijding van mensensmokkel en mensenhandel. Ze ontmantelde verschillende prostitutienetwerken van buitenlandse pooierbendes die in onze contreien neerstreken. Sommige, zoals de hoger vermelde Hongaarse pooierbende uit Gent, werkten met loverboys die meisjes in het buitenland rekruteerden en hen naar België lokten met valse liefde.

Met evenveel zorg ploos ze kleinere dossiers uit, zoals dat van een Gentse loverboy die elke dag na schooltijd een 14-jarig meisje oppikte, haar twee uur lang verhuurde aan klanten, en haar elke avond om zes uur 's avonds thuis ging afzetten. Het duurde twee jaar eer haar ouders iets in de gaten hadden. Ook dát zijn loverboys: jongens van hier die op zoek gaan naar verliefde pubermeisjes aan schoolpoorten en jeugdinstellingen of op het internet. De moeder van de 14-jarige **Lotte** uit Antwerpen deed vorige week in Humo het pijnlijke verhaal van haar dochter, die smoorverliefd werd op een oudere jongen die haar in een paar weken tijd hersenspoelde en een gevaarlijk prostitutiemilieu met oudere mannen binnenloodste.

'Het begrip loverboy kan veel ladingen dekken,' zegt Lukowiak.

Lukowiak «Eigenlijk noem ik het liever geen fenomeen, maar een modus operandi: de loverboymethode. Het is een techniek die al heel lang bestaat: je kweekt een afhankelijkheidsrelatie, in dit geval een emotionele, om iemand te kunnen uitbuiten. De methode wordt trouwens voor van alles gebruikt: in de drugshandel en de gedwongen bedelarij, maar ook om meisjes over te halen leningen aan te gaan of de bankkaart van hun ouders te plunderen.»

> **'Ze is een gedrocht, een vod van een vrouw, mijn Mister Cash, mijn kleine hoer'**

VRIJEN ZONDER GUMMI

De elf leden van de Hongaarse pooierbende in Gent worden die donderdag 21 augustus 2014 na een lange rechtszitting veroordeeld tot in totaal 42 jaar cel. Een lichte straf in vergelijking met wat het openbaar ministerie heeft gevraagd: 83 jaar. De bende heeft in een paar jaar tijd voor een vloedgolf aan Hongaarse prostituees in het Gentse Zuidkwartier gezorgd. In 2009 zaten er 4 Hongaarse meisjes in een Gentse vitrine, in 2013 waren het er 283. Een groot deel van hen zijn in de meest armtierige streken van Hongarije geronseld, en onder valse voorwendselen – een job als poetsvrouw, snel rijk worden, een liefdesrelatie – naar België gelokt door twee pooierfamilies die het netwerk runnen. De meisjes moeten shifts van 12 uur draaien, worden verplicht om twintig klanten per dag af te werken en te vrijen zonder 'gummi' (condoom, red.), en moeten tot 600 euro per dag aan hun pooiers betalen. Hun omzet wordt op een half miljard euro geschat.

Tibor, de charmante loverboy, verleent hand- en spandiensten aan het netwerk en heeft zelf ook vier Hongaarse meisjes die hij uitbuit. Met elk van hen heeft hij een liefdesrelatie, met drie van hen een kind. Alle vier werken ze voor hem in de Gentse rosse buurt en dingen ze naar zijn exclusieve liefde. Tibor wakkert de onderlinge concurrentie tussen de vrouwen geregeld nog wat aan.

'Tegen eind mei 2013 begon Tibor agressief te worden, en heeft hij me mishandeld. Het gebeurde toen hij me net bezocht in het hotel. Ik zei hem dat hij niet naar zijn andere vrouw moest teruggaan. Toen heeft hij me zo hard geslagen dat ik een hersenschudding had.' (één van de vier meisjes van Tibor in een politieverhoor, maart 2014)

Aan elk meisje belooft Tibor dat hij, als ze goed haar best doet in de prostitutie, een mooi huis voor haar zal kopen, waar ze samen zullen gaan wonen. Hij hééft met prostitutiegeld trouwens al een mooi appartement in Hongarije gekocht, op naam van zijn moeder.

In telefoontaps horen de speurders hoe hij de dames manipuleert, ze één na één opbelt, zijn liefde verklaart en hen 'schatje' en 'liefje' noemt, terwijl hij zich heel denigrerend uitlaat over de andere meisjes. Als zijn laatste vriendin **Lila** zwanger wordt, vertelt hij haar dat hij het kindje wil houden, als ze maar bij hem blijft. ▶

Als een bezorgde papa zegt hij dat ze goed moet eten en liefst minder roken. Aan een tweede vriendin, die een beetje jaloers wordt, zegt hij dat hij alleen maar doet alsof hij blij is met de zwangerschap om 'dat kutwijf' beter te doen werken. Aan een derde vriendin zegt hij onomwonden dat hij het kind uit haar buik zal schoppen. Een week later zal hij Lila trouwens in haar buik slaan en zeggen dat ze niet zwanger is, omdat ze niet bloedt.

Ook Lila zal een jaar later tussen het publiek zitten in de rechtszaal van Gent om 'haar' Tibor te steunen.

ALFAMANNETJE

De Luikse magistrate **Cathérine Collignon**, die in het zuiden van ons land geregeld onderzoeken voert naar loverboys, heeft soms moeite om te begrijpen hoe jonge vrouwen tot willoze wezens worden gekneed door een man die ze niet eens zo lang kennen.

Cathérine Collignon «Eén ding is zeker: de aantrekking is niet altijd fysiek. Als ik soms zo'n kerel voor mij zie zitten, en bedenk dat die zes, zeven aantrekkelijke jonge vrouwen heeft die smoorverliefd zijn op hem, dan heb ik weleens twijfels over de menselijke soort *(lachje)*. Er zijn natuurlijk mannen bij die erg verzorgd en mooi gekleed zijn, maar evengoed heb ik al andere exemplaren voor mij gehad die niet moeders mooiste waren. Als buitenstaander begrijp je zoiets niet, maar er is natuurlijk een heel proces aan voorafgegaan. Die mannen weten precies wat ze moeten zeggen om die vrouwen aan zich te binden. En hun slachtoffers zijn meestal heel kwetsbare meisjes die hunkeren naar geborgenheid en affectie.

'U vraagt mij hoe het mogelijk is dat sommige mensen beweren dat ik een dealer ben en dat ik zelfs seksuele handelingen afdwing terwijl ik het spul lever. Nu herinner ik me dat het Femke is die dat rondbazuint. Een paar maanden geleden had ik eens seks met haar. Zij werd wel door meer mannen *afgereden*, dat vertelde ze mij zelf. Ik denk dat Femke wraak neemt omdat ze geen coke meer krijgt. Er is een meisje dat Sonja heet. Ze staat meestal te liften op de weg naar As. Ze ziet er wel niet uit als een hoer, maar ze doet het gewoon voor het geld. Mijn eigen vriendin heet ook Sonja, maar dat is een ander verhaal. Zij is een nymfomane, denk ik. Ze wil altijd seks. Als ik het nu zo bekijk, denk ik dat al die vrouwen samenspannen tegen mij. Dat van die gedwongen seks is flauwekul. De meeste vrouwen zeggen, nadat ze seks hebben gehad en er spijt van hebben, altijd dat ze verkracht zijn. Ze hebben hier ook al andere mannen mee afgedreigd.'

(Uit een politieverhoor uit 2008 van een verdachte loverboy, Tongeren)

ISABELLE VAN NIEUWENHOVE

Ann Lukowiak: 'Een Gentse loverboy pikte elke dag na schooltijd een 14-jarig meisje op, verhuurde haar twee uur aan klanten en zette haar daarna thuis af.'

»Wat die loverboys allemaal gemeen hebben, is dat ze een geruststellende uitstraling hebben. 'Ik zal je wel beschermen.' Het is een soort alfamannetje, dat zich opwerpt als redder in nood. Hij kan superzacht zijn, maar ook ijskoud. Hij speelt een spel van aantrekken en afstoten. De ene keer is hij ontzettend lief, dan weer wordt hij extreem gewelddadig om één of andere futiliteit. Het meisje denkt dat het háár schuld is dat de man kwaad wordt, dus vindt ze het normaal dat hij haar slaat. En dus gaat ze beter haar best doen, zodat de man tevreden blijft.

»Ons laatste onderzoek ging over een Belgische loverboy die een jonge vrouw uit een heel normaal gezin in een paar maanden tijd in de prostitutie had gemanoeuvreerd. Hoewel hij bijzonder onbeschoft en gewelddadig kon zijn, bleef het meisje zich voor hem prostitueren tot ze er bijna letterlijk bij neerviel. Ik zie het als een moderne vorm van slavernij: ze werd zijn bezit, en hij speelde met haar als een kat met een dode muis. Het was bepaald choquerend om in de telefoontaps vast te stellen dat die vrouw zichzelf niet eens meer beschouwde als een persoon, maar als een ding, 'zijn ding'.

Toen ze door onze diensten werd ondervraagd, hield ze vol dat ze absoluut geen slachtoffer was. Ze weigerde te getuigen tegen de man van wie ze zielsveel hield. We hebben toen besloten om haar, in aanwezigheid van een sociaal assistente, naar de telefoontaps van haar loverboy te laten luisteren. Hij noemde haar een gedrocht, een vod van een vrouw, zijn Mister Cash, zijn kleine hoer. Het meisje was verbijsterd. Ze heeft zich burgerlijke partij gesteld en is erin geslaagd om zich van hem los te maken, maar zij is een uitzondering.»

Collignon heeft het aantal loverboys de afgelopen jaren zien toenemen in haar arrondissement, zeker de Belgische.

Collignon «Vroeger zagen we vooral buitenlandse netwerken neerstrijken met Bulgaarse, Roemeense of Albanese meisjes. Maar het afgelopen jaar had ik vijf vonnissen die allemaal over Belgische loverboys met Belgische slachtoffers gingen.»

HUMO Klopt het dat buitenlandse loverboys vaak in goed georganiseerde netwerken opereren, terwijl Belgische loverboys meestal in hun eentje werken?

Lukowiak «De Belgische loverboys die ik tot nu toe in mijn dossiers tegenkwam, hadden meestal maar één of twee slachtoffers. Maar dat wil niet zeggen dat er geen netwerken zijn. Ik ben ervan overtuigd dat ze bestaan, we hebben ze alleen nog niet gevonden.

»Onlangs had ik een dossier van een Belgische jongen die zijn slachtoffer zelf had gerekruteerd, maar die vrienden had die meewerkten. De ene was chauffeur, de ander had de rol van vriendelijke vertrouwensfiguur die het meisje controleerde als ze aan het werk was. De loverboy had de leiding en verdiende er het meest aan, maar ook de vrienden kregen elk een stukje van de koek. Het was geen echt netwerk, maar toch, dat soort groepjes bestaan.

»Ik denk dat er, vooral bij de Belgische slachtoffers van loverboys, een gigantisch *dark number* is. Er is maar een minderheid die bij het gerecht terechtkomt, niet alleen omdat het slachtoffer bijna nooit zelf een klacht indient of meewerkt, maar ook omdat de onderzoeken aartsmoeilijk zijn. Mensenhandel en loverboys zijn geen tastbare materie. Het is niet zoals een auto waarin ingebroken is, of drugs die gedeald worden. Zulke dingen kun je gewoon vaststellen. Maar bewijzen dat een loverboy een meisje doelbewust versiert om haar te manipuleren en seksueel uit te buiten, is veel moeilijker.»

HAWKING

'In principe is het verschil tussen een binnenlandse en een buitenlandse loverboy niet zo groot,' zegt **Stef Janssens**, expert mensenhandel bij Myria, de onafhankelijke Nationale Rapporteur voor Mensenhandel.

Stef Janssens «Al moet een buitenlandse loverboy soms iets grovere middelen gebruiken om een meisje aan zich te binden. Tenslotte moet hij haar overhalen om alles achter te laten en met hem naar het buitenland te vertrekken. Zo iemand aarzelt niet om een kind bij het meisje te maken, dat ze bijvoorbeeld bij haar moeder in Hongarije of Bulgarije moet achterlaten. Op die manier is de afhankelijkheid van het meisje compleet, wil ze haar kind nog terugzien.

»Bij Belgische meisjes zien we vaak een ander soort chantage: met sekstapes. De loverboy dreigt ermee om seksopnames van haar op Facebook te zetten of naar haar ouders te sturen als ze niet doet wat hij zegt. De meisjes moeten hun bankkaart afgeven en hun gsm, zodat ze geen nummers meer hebben van familie of vrienden en compleet geïsoleerd raken.

»Tegenwoordig gebeurt het rekruteren steeds meer via het internet. Populaire sites zijn tagged.com en models.com, waar meisjes een foto van zichzelf kunnen posten in de hoop dat ze als model ontdekt worden. Ze kiezen er meisjes uit die zich in een uitdagende positie hebben laten fotograferen. Meestal staat er wel een telefoonnummer of mailadres bij, en zo beginnen ze te communiceren. Ze zijn niet zeker dat de meisjes zullen toehappen, maar het volstaat dat er ééntje bijt. Daar werken ze gericht op verder. *Hawking*, heet dat: rondcirkelen als een havik, op zoek naar een prooi. Uiteraard mikken ze op minderjarige meisjes, die veel meer opbrengen en gemakkelijker om de vinger te winden zijn.

»In Nederland, waar het loverboyfenomeen beter wordt opgevolgd, zegt men dat het gebruik van het internet voor een stijging van het aantal slachtoffers van loverboys zorgt, en schat men dat de helft van de slachtoffers via het internet is geronseld.»

HUMO In Nederland merkt men een verharding en een verzakelijking van de werkwijze op: de periodes van *grooming*, de hofmakerij, worden korter, en er wordt sneller overgegaan tot dreiging en geweld.

Janssens «Dat is logisch, omdat loverboys via het internet veel sneller kunnen werken. In een paar muisklikken hebben ze door hoe het meisje in elkaar zit en wat haar kwetsbare punten zijn. Als ze te werk gaan via persoonlijk contact en meisjes aanspreken in discotheken, winkelcentra of op straat, hebben ze uiteraard meer tijd nodig om hun slachtoffer te leren kennen.»

BIJ MOEDER THUIS

'Mijn allerliefste schat,
Ik hoop dat het goed met je gaat, met mij gaat het. Hou het vol, ik steun je met hart en ziel en denk aan je. De gedachte dat je in de gevangenis zit, doet zo'n pijn. Ik hoop dat je me op een dag kan vergeven. Ik beloof dat ik op je zal

'Ik ben ervan overtuigd dat er ook Belgische loverboynetwerken bestaan, we hebben ze alleen nog niet gevonden' MAGISTRATE ANN LUKOWIAK

'Het internet zorgt voor een stijging van het aantal slachtoffers van loverboys. In een paar muisklikken kennen ze de zwakke plekken van die meisjes' STEF JANSSENS, MYRIA

Stef Janssens: 'Meisjes worden vaak gechanteerd met sekstapes: de loverboy dreigt ermee om die op Facebook te zetten of naar haar ouders te sturen.'

Uit een gesprek op 16/11/2012 om 19.29 uur blijkt dat het meisje die dag met het werk begonnen is. Sandu zegt tegen het meisje dat hij het niet kan verdragen als hij haar ziet kameren met iemand anders.

Sms om 19.38 uur van Bianca naar Sandu: 'Schat, als ik vandaag wat geld verdien, laat je me naar de kapper gaan om mijn haren te verven?'

Op 24/11/2012 om 2.20 uur belt Sandu naar Bianca. Hij vraagt een overzicht van haar nacht. Ze heeft veel (acht) champagnes gedronken en 200, 100 en 50 euro verdiend met meerdere mannen. Hij vraagt waarom ze het niet heeft bijgehouden op een stuk papier. Ze had de tijd niet. De mannen zijn er nog, maar haar maag ligt overhoop.

Om 4.39 uur zegt Sandu dat ze een bericht moet sturen als ze het geld heeft gekregen.

Om 6.03 uur moet hij weten hoeveel geld ze verdiend heeft.

Om 6.05 uur antwoordt Bianca per sms: '440 euro, schat.'

Om 6.48 uur belt Sandu naar Bianca. Hij zegt dat ze, om welk uur hij ook belt, voor het venster moet verschijnen. Hij wil ook horen met wie ze nu is. Om 6.51 uur belt hij haar terug op en paniekeert hij over haar al dan niet aanwezig zijn in de bar.

Om 7.06 uur belt hij haar terug op en maakt hij Bianca wanhopig. Telkens als Sandu belt, moet ze zich presenteren.

Op 27/11/2012 belt Sandu naar Bianca. Ze mag geen berichten sturen tot hij een seintje geeft. Hij gaat nu 'de kutten' naar het werk brengen.

(Sms- en telefoontap tussen een Roemeense loverboy, Sandu, en één van zijn meisjes, Bianca, die in een bar in Sint-Truiden werkt, politie Leuven, 2012)

wachten, ik zal aan de poort staan als je buitenkomt, zelfs al moet ik tien jaar wachten. Ik zou alles doen om je vrij te krijgen, ik zal het gerecht bewijzen dat je onschuldig bent. Ik ben gek op je, je bent mijn leven, ik zou sterven voor jou.
Je Claudia'
(brief van Claudia aan haar Luikse loverboy A. in de gevangenis, mei 2013)

Iedereen heeft **Claudia** afgeraden om een brief te schrijven aan haar loverboy **A.**, die in de Luikse gevangenis van Lantin zit, maar ze kan het niet laten. Ze mist de man die haar wekenlang in een kamertje in Brussel gegijzeld hield en haar in elkaar liet slaan door zijn Albanese vrienden omdat ze twee dagen niet gewerkt had. De Albanezen hadden haar gedwongen om haar eigen bloed op te dweilen. In een zwak moment had ze haar moeder gebeld, die de politie verwittigde. Zo was de bal aan het rollen gegaan. En nu zit A. in de gevangenis en kijkt hij aan tegen een jarenlange straf wegens de seksuele uitbuiting van Claudia en een handvol andere meisjes. In 2008 was A. al eens veroordeeld tot zeven jaar cel, voor dezelfde feiten. Hij kwam vervroegd vrij in 2012, met een elektronische enkelband. Een maand later had hij Claudia leren kennen, en **Tanya**, en was de trein weer vertrokken.

Tegen de politie heeft Claudia verteld wat er allemaal is gebeurd sinds ze A. heeft leren kennen. Daar heeft ze nu spijt van, want ze beseft dat ze niet kan leven zonder A. 'Ik zou mijn leven geven in ruil voor jouw vrijheid,' schrijft het meisje nog. Ze weet niet dat ook Tanya nog geregeld bij A. op bezoek gaat in de gevangenis.

Wie zijn die loverboys toch, voor wie meisjes op de drempel van hun leven bereid zijn te sterven?

Lukowiak «In België is er nog geen enkel onderzoek gedaan naar het profiel van loverboys. In mijn dossiers – in totaal dertien – waren het telkens gladde macho's met een vlotte babbel en veel uiterlijk vertoon. Een mooie auto, chique merkkleren. Kwistig met complimenten en cash. De jongste was 18, de oudste 30. Zodra ze wat ouder worden, lukt het niet meer zo goed om jonge meisjes het hoofd op hol te brengen. De slachtoffers zijn meestal tussen de 13 en de 20 jaar oud, die krijgen argwaan als ze zo'n oude vent achter zich aan krijgen.

»Waarom ze het doen? Omwille van de centen en de status: 'Kijk eens, ik heb drie meisjes.' Maar ook omwille van de macht, de totale controle over een persoon. Ze genieten van het idee dat ze met die meisjes kunnen doen wat ze willen. Dat domineren en manipuleren geeft hun een gevoel van eigenwaarde, en dat hebben ze nodig om de leegte van hun eigen leven te compenseren. Want meestal zijn het losers die nergens in het leven staan. Ze zijn laaggeschoold, hebben geen werk, geen vaste relatie, geen sociaal leven, een moeilijk contact met leeftijdsgenoten.

»De meeste loverboys komen uit een marginaal milieu, met afwezige of net zeer dominante ouders. Vaak zijn ze al van kindsbeen af vertrouwd met geweld. De vernederingen die ze hun slachtoffers laten ondergaan, hebben ze soms zelf als kind meegemaakt. Ze proberen hun weg te vinden met brutaal en agressief gedrag. Eén van de loverboys was in zijn jeugd zwaar gepest op school. Om zich daartegen af te zetten, deed hij zich heel stoer voor en leerde hij om andere mensen te domineren.

»Die jongens worden niet van de ene dag op de andere een loverboy, er gaat altijd een periode aan vooraf waarin ze er alleen maar over fantaseren. Sommigen zijn verslaafd aan porno, wat iets zegt over de manier waarop ze naar vrouwen kijken. Bovendien merken ze dat ze aanzien genieten bij hun vrienden als ze zich met meisjes omringen. Ze proberen het eerst met één meisje – wie dat is, doet er voor hen niet veel toe – en als dat lukt, gaan ze verder. Als ze zo'n meisje benaderen, is er nooit sprake van oprechte gevoelens. Vanaf het eerste moment bewerken ze haar heel gericht, met de bedoeling haar te gebruiken. Eerst zien ze het meisje nog als speelgoed voor zichzelf, langzaam evolueert dat naar een gebruiksgoed dat geld moet opbrengen.

»Eén ding hebben alle loverboys gemeen: ze hebben geen inkomen. Belgische loverboys hebben nog een werkloosheidsuitkering, in het buitenland meestal niet. Vaak wonen ze ook nog thuis, bij hun moeder.»

HUMO En die merkt niks?

Lukowiak «Goh, die jongen is werkloos en gaat met zijn vrienden op stap, hè. De moeder weet meestal niet waar hij uithangt, en het interesseert haar ook niet echt. Als zo'n jongen dan voor de rechter verschijnt, zien we haar ineens snotterend met een grote zakdoek in de rechtszaal opdagen en heeft ze plots de allerbeste band met haar zoon. Dát soort gezinssituaties.»

HUMO Sommigen van hen zijn dus ooit zelf een soort slachtoffer geweest?

Lukowiak «Dat zie je niet alleen bij loverboys, maar ook bij andere criminelen met een ongelukkige jeugd. Het cliché komt wel ergens vandaan. Maar niet alle jongens die in zo'n milieu opgroeien, worden criminelen of loverboys. Dat zit volgens mij al in hun persoonlijkheid. We hebben alle daders aan een psychiatrisch onderzoek onderworpen en daar kwamen steeds dezelfde dingen terug. Het waren erg narcistische en manipulatieve persoonlijkheden die wilden domineren en controleren. Er was altijd sprake van normvervaging, gebrek aan empathie en aan schuldinzicht.»

HUMO Sadisme lijkt me ook te passen op het lijstje. Ik heb weet van twee dossiers waarin een loverboy zijn liefje verplichtte om zijn stoelgang op te eten.

Lukowiak «Dat is de totale vernedering. Het past in de ontmenselijking van het slachtoffer. De vernederingen moeten constant zijn, want het meisje mag op geen enkel moment nog het gevoel krijgen dat ze een mens is, en de loverboy mag op geen enkel ogenblik voeling of mededogen krijgen met het meisje.»

HUMO Wat vertellen die jongens daar zelf over als ze voor de rechter moeten verschijnen?

Lukowiak «Dat ze niets gedaan hebben. Dat het meisje het wilde. *'Zij* vroeg aan mij om mannen voor haar te zoeken. *Zij* wilde veel geld. *Zij* heeft gelogen over haar leeftijd.' Ze gedragen zich heel arrogant. We hebben nog geen enkele loverboy gehad die heeft toegegeven dat hij iets fouts had gedaan. Ze hebben geen enkele empathie met de slachtoffers, ook als ze achteraf horen wat ze die meisjes hebben aangedaan. Op één van de processen was er een slachtoffer aanwezig, een meisje van 17 dat al haar moed bij elkaar had geraapt om haar uitbuiter in de ogen te kijken. Ze had een brief aan haar loverboy geschreven, die ze toen in de rechtszaal heeft voorgelezen, als een soort verwerking. Wel, die jongen heeft haar gewoon uitgelachen. Het was verschrikkelijk. Hij bleef in die oppermachtige positie.»

HUMO Wat doen ze met het geld?

Lukowiak «Dat verbruiken ze direct: om een auto te kopen, mooie kleren, drugs, een nieuwe iPhone. We hebben een loverboy gehad die zijn meisje aanspoorde om wat harder te werken omdat hij de laatste nieuwe Nike-schoenen wilde. Ik heb het over de Belgische loverboys met één of twee slachtoffers. Die leveren genoeg op om te voorzien in zijn onderhoud, maar niet om te investeren in grote projecten. Dat ligt anders bij buitenlandse loverboys, die in een georganiseerd netwerk opereren met acht of negen meisjes die allemaal 800 euro per dag verdienen. Die verdienen er uiteraard veel meer aan, en het geld investeren ze dikwijls in vastgoed, juwelen of luxewagens.»

HUMO Zijn Belgische loverboys meestal van allochtone afkomst?

Lukowiak «In mijn dossiers was drie vierde van de daders van allochtone afkomst, één vierde was autochtoon. Geen van de daders had al een strafblad, behalve een enkele verkeersovertreding. Uiteraard zijn alle dingen die ik zeg, gebaseerd op mijn eigen ervaringen. Het zou nuttig zijn om wetenschappelijk onderzoek te doen, om het fenomeen beter te herkennen en toekomstige slachtoffers te vermijden.»

HUMO Myria, de onafhankelijke Nationale Rapporteur voor Mensenhandel, zegt dat het loverboyfenomeen als modus operandi van mensenhandel veel te weinig bekend is bij de politie en ook in uw eigen rangen, bij justitie.

Lukowiak «Er bestaat geen echte definitie van een loverboy, en het probleem is soms dat onderzoekers die loverboyzaken inderdaad niet als dusdanig herkennen. Ze behandelen het als jeugdprostitutie of als webcamseks en zien de slachtoffers als meisjes van lichte zeden, terwijl ze gemanipuleerd zijn door een loverboy. Die meisjes worden dan wel begeleid, maar naar een dader wordt niet verder gezocht. Hij wordt dan ook niet gestraft. De laatste jaren is men gelukkig alerter geworden. Als we in onderzoeken naar mensenhandel kunnen aantonen dat er loverboytechnieken zijn gebruikt, kunnen we vier tot vijf jaar gevangenisstraf verkrijgen.»

HUMO Toch kwamen verschillende loverboys er al met voorwaardelijke straffen van af.

Lukowiak «Alles hangt af van de kwaliteit van je onderzoek. Bij loverboys moet je de onderliggende mechanismen van de manipulatie blootleggen, en dat is verschrikkelijk moeilijk. Zeker wanneer het slachtoffer beweert dat alles met haar instemming is gebeurd en dat ze 'helemaal geen slachtoffer' is. Dan worden het in de ogen van de rechtbank veel minder zware feiten.»

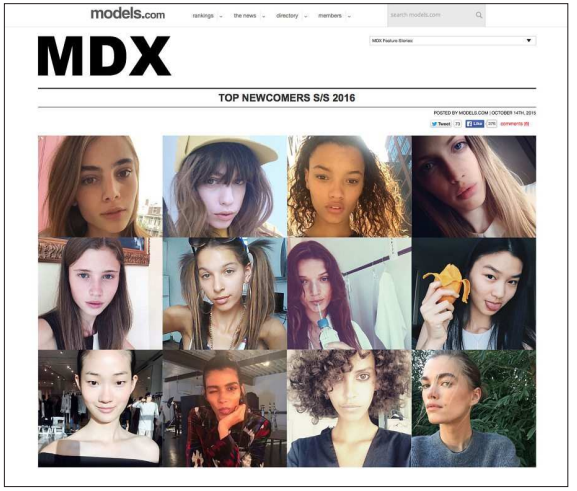
HUMO De loverboymethode is nog niet helemaal doorgedrongen bij alle rechters.

Lukowiak «Nee, absoluut niet.»

HUMO Terwijl het risico groot is dat de loverboy na een milde veroordeling onmiddellijk opnieuw begint.

Lukowiak «Die kans zit er zeker in. Het is gemakkelijk verdiend geld, de pakkans is klein, en ze kunnen toch niks anders. Waarom zouden ze niet herbeginnen? Ze zullen altijd wel een slachtoffer vinden.» H

De namen van daders en slachtoffers zijn fictief.

Loverboys rekruteren steeds meer meisjes op populaire sites als tagged.com en models.com, waar ze een foto van zichzelf posten in de hoop dat ze als model ontdekt worden.

'Er was een loverboy die zijn meisje aanspoorde om wat harder te werken omdat hij de laatste nieuwe Nike-schoenen wilde' MAGISTRATE ANN LUKOWIAK

'De vernederingen moeten constant zijn, want het meisje mag op geen enkel moment nog het gevoel krijgen dat ze een mens is' MAGISTRATE ANN LUKOWIAK

'Ik was meer dan vijf maanden zwanger en had op een bepaald ogenblik pijn in mijn buik en hoofd. De echtgenote van I. heeft me vier witte pilletjes gegeven. Ik moest ze drinken met een glas bier waarin koffiebonen waren gedaan. De abortus vond plaats in de badkamer. De badkamer was met tegels op de grond. Toen het kindje naar buiten kwam, is het op de tegels gevallen. Ik was in shock. De vrouw van I. heeft de navelstreng doorgeknipt en het kindje in een kleine handdoek gewikkeld. Ik heb veel bloed verloren. Het kind was in leven toen ik de badkamer verliet. Het weende niet, maar het bewoog zijn handjes. Achteraf ben ik te weten gekomen dat het een jongen was. Toen het kindje geboren werd, heb ik hard geweend. Toen ik aankwam in het hospitaal, heeft de dokteres gezegd dat het kind gestorven was.'

Volgens een andere getuige heeft de vrouw van I. het kind na de geboorte in een zak gestoken en de zak dichtgeknoopt. Er werd gezegd dat het kind van I. was en dat zijn echte vrouw zich daarom met de abortus bezighield.'

(Proces-verbaal van 01/04/2013. Politieverhoor van een minderjarig slachtoffer over haar abortus, Leuven)